אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1021

עורך
הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע
במדבר

מסכת אבות
פרק ו'

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

דבר העורך

כל ישראל משרתי עליון

'ולקחת את הלווים... תחת כל בכור' (ג, מא). מבאר **הרבי** מלכתחילה נועדה עבודת ה' במקדש לבכורים, אלא שלאחר מכן נכנסו הלווים תחתיהם. כשם שבני לוי זכו להיות משרתי עליון אף שלא נועדו מלכתחילה לעבודה זו, כך יכול כל אדם להגיע לדרגת 'לוי', גם אם מצד טבעו אין הוא ראוי לכך. **רבי נפתלי מרופשיץ** זיע"א בא משלשלת יוחסין של גאונים וצדיקים. פעם אחת, כשהסב לשולחן עם חסידיו, דיבר על המעלה הגדולה של ייחוס אבות. נענה אחד החסידים ואמר רבנו, הייחוס שלי גדול משלו. תמה רבי נפתלי, שכן החסיד בא ממשפחה פשוטה ביותר, ורבים מבניה נטשו את דרך התורה. השיב הלה. רבי, אני אחד ויחיד בכל משפחתי שמניח תפילין ושומר שבת. חייך רבי נפתלי ואמר אכן, הצדק עימך, באמת ייחוסך גדול משלי.

בהברכת שבת שלום ומבורך
הרב **עוזיאל אדרי**
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל"שכונה יא'באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדוייק לבאר-שבע	יום א' ר"ח סיון מוצ"ש (21.5.23)	יום ב' ב' סיון מוצ"ש (22.5.23)	יום ג' ג' סיון מוצ"ש (23.5.23)	יום ד' ד' סיון מוצ"ש (24.5.23)	יום ה' ה' סיון מוצ"ש (25.5.23)	יום ו' ו' סיון חג השבועות (26.5.23)	שבת קודש ז' סיון אסרו חג (27.5.23)
עלות השחר	4:15	4:14	4:14	4:13	4:13	4:12	4:11
זמן טלית ותפילין	4:23	4:22	4:22	4:21	4:21	4:20	4:20
זריחה - הנץ החמה	5:48	5:47	5:47	5:46	5:46	5:45	5:45
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:26	8:26	8:25	8:25	8:25	8:25	8:25
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:08	9:08	9:07	9:07	9:07	9:07	9:07
סו"ז ברכות ק"ש	10:18	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17
חצות יום ולילה	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:38
מנחה גדולה	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:14
פלג המנחה	18:25	18:25	18:26	18:26	18:27	18:27	18:28
שקיעה	19:36	19:36	19:37	19:38	19:38	19:39	19:39
צאת הכוכבים	19:52	19:53	19:54	19:54	19:55	19:56	19:56

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	במדבר
הפטרה:	מחר חודש
כניסת השבת:	19:14
יציאת השבת:	20:06
רבנו תם:	21:00

"ישבת מברכין"
המולד בליל שבת קודש בשעה 3:52 ו-14 חלקים.
ראש חודש סיון ביום ראשון הבעל"ט.

דבר רב העיר שליט"א

מעלת הייחוס

וְיִתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם **(במדבר א, יח)**

ויתילדו על משפחותם: הביאו ספרי ייחוסיהם
ועידי חזקת לידתם כל אחד ואחד להתייחס על השבט.
(רש"י)

דברי רש"י הללו יתבארו על פי המדרש (ילקוט שמעוני תרפד), וזה לשונו: 'בשעה שקיבלו ישראל את התורה, נתקנאו בהם אומות העולם, מה ראו להתקרב יותר מן האומות. סתם הקב"ה פיהם ואמר להם, הביאו לי ספר יוחסין שלכם, שנאמר הבו לה' משפחות עמים - כשם שבני מביאין, שנאמר ויתילדו על משפחותם. לכך מנאם בראש הספר הזה (במדבר) אחר המצוות (בפרשת בחוקותי): אלה המצוות אשר ציוה ה' את משה בהר סיני, ואחר כך וידבר ה' במדבר סיני שאו את ראש כל עדת בני ישראל, שלא זכו ליטול את התורה אלא בשביל היוחסין שלהן', עכ"ל. הרי לפנינו מפורש, שהגורם העיקרי למתן תורה לישראל יתר על האומות, הוא בשל ייחוס האבות. וכן מתבאר מדברי הגמ' (עבודה זרה ב, ב) עה"פ ה' מסיני בא וזרח משעיר למו (דברים לג, ב): 'אמר רבי יוחנן, מלמד שהחזירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קיבלוה. עד שבא אצל ישראל, וקיבלוה וכו'. אלא כך אומרים לפנינו, כלום כפית עלינו הר כגיגית ולא קיבלנוה כמו שעשית לישראל... מיד אומר להם הקב"ה, הראשונות ישמיעונו - שבע מצוות שקיבלתם היכן קיימתם... אמר להם הקב"ה, מכם יבואו ויעידו בהן בישראל שקיימו את התורה כולה, יבוא נמרוד ויעיד באברהם שלא עבד עבודת כוכבים, יבוא לבן ויעיד ביעקב, תבוא אשת פוטיפר ותעיד ביוסף, עי"ש. הנה כי כן מפורש שוב לפנינו, שלא זכו אומות העולם לקבלת תורה אלא מפני שאבותיהם לא קיימוה, ולעומתם זכו ישראל לקבלה רק משום שאבותיהם קיימוה.

וצריך ביאור, מה ענין הייחוס - לקבלת התורה, וכי בשל העובדה שאבותינו הק' קיימו את התורה יש ערובה שגם בניהם יקיימוה. ולעומתם, במה אשמים אומות העולם שאבותיהם לא קיימו את התורה, עד שבגללם נשללה מהם הזכות לקבלת התורה אע"פ שצועקים הם 'גם אנו רוצים תורה'! ועל כרחך יש לנו ללמוד מכאן, שגלוי וידוע לפני בורא עולם נותן התורה, שאין לבן אנוש כוח לקיים תורה ומצוות בלעדי התכונות שירש מאבותיו בשורש נפשו וטבעו. וזה ענין הייחוס האמור בכאן - שהוא תנאי לקבלת התורה. ומקרא מלא הוא (דברים לג, ד) 'תורה ציוה לנו משה מורשה קבלת יעקב', והוא לשון ירושה, כלומר שזכינו לקבלת תורת משה - משום כוח הירושה שירשנו מאבותינו. ואמנם בגמ' (פסחים מט, ב) דרשו 'אל תקרי מורשה אלא מאורשה' מלשון אירוסין, מכל מקום אין מקרא יוצא מידי פשוטו שהוא לשון ירושה. ובפרט בקנין המידות ודרך ארץ שקדמו לתורה, כמאמרם (אבות ג, יז) 'אם אין דרך ארץ אין תורה', ופי' רבינו יונה: 'בתחילה צריך לתקן עצמו במידות, ובזה תשכון עליו התורה, שאיננה שוכנת בגוף שאינו בעל מידות טובות'. ומדבריו עולה, שהתנאי לקבלת התורה - הוא מידות טובות. וגדולה מזו מבואר בדברי רבינו חיים ויטל (שער הקדושה ח"א, ב), וז"ל: 'והנה ענין המידות הן מוטבעות באדם בנפש... כי להיותם עיקריים ויסודות ולא נמנו בכלל תרי"ג מצוות וכו'. ויותר יש להיזהר ממידות רעות יותר מקיום המצוות עשה ולא תעשה, נמצא כי בהיות מידות הרעות קבועות בלב האדם, נמנע הוא מלקיים התורה והמצוות. וגם כאשר יקיימם יהיה שלא לשם שמים ובטורח גדול, ועליו נאמר נזם זהב באף חזיר כי עוד טומאתו בו', עכ"ל.

וכה הם דבריו הבהירים של הגר"ח מוולוז'ין בספרו רוח חיים (אבות ה, ג) עה"פ מתהלך בתומו צדיק אשרי בניו אחריו (משלי כ, ז): 'כי כמה מידות שהצדיק טרח ויגע להשיגם, לבניו אחריו המה כמו טבע מוטבע, ובקצת יגיעה יגיעו לזה. כמו שנראה בחוש שרבים מעמי הארץ שביהודים מוסרים את עצמם על קידוש ה', והוא מוטבע בנו מאברהם אבינו שמסר נפשו באור כשדים על אמונתו', עכ"ל.

והן הם דברי המהר"ל (נצח ישראל פרק יא) אשר ביאר שהקב"ה בחר בעם ישראל משום שלוש סיבות, ואחת מהן מצד 'שלימות הבריאה' אשר בישראל. ומהיכן הגיעו לשלימות זו, כתב הרב בזה"ל: 'כי הם משתלשלים מן הצורים החזקים - מאבות ואמהות שהם

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

אורות הפרשה

עצם הנשמה

'וידבר ה' אל משה במדבר סיני' (א, א). מבאר **הרבי** כתב **רש"י** מונה אותם כל שעה. פסוק זה מדגיש את מעלת עצם נשמת היהודי 'מונה אותם' האפשרות למנות את כל בני ישראל בשווה, בלי חלוקה לפי שבטים, קבוצות ודרגות, היא מפני שעצם הנשמה שווה בכולם ואין בה חילוקי דרגות. מניין זה אפוא מעורר ומגלה את עצם הנפש שבכל יהודי.

שלא יתבטלו

'שאו את ראש כל עדת בני ישראל' (א, ב). מבאר **חידושי הרי"ם** למה ציוותה התורה למנות את בני ישראל. שבשעה שיהיו פזורים בין העמים, לא יתבטלו בתוכם, שכן 'דבר שבמניין אפילו באלף לא בטל'.

התנשאות ועלייה

'שאו את ראש כל עדת בני ישראל' (א, ב). מבאר **הרבי** מדוע לשון הכתוב הוא 'שאו', ולא אמר 'מנו את ראש' וכיוצא בזה. שכן במניין זה נמנה כל יהודי עם צבאות ה', ונעשה 'יוצא צבא בישראל', המקדיש את כל כוחו ומרצו לעבודת הבורא, ואין לך התנשאות והתעלות גדולה מזו.

תרומם ותנשא את הזולת

'שאו את ראש כל עדת בני ישראל... לגולגלותם' (א, ב). מבאר **רבי אברהם מטריסק** זיע"א תפקידם של מנהיגי ישראל לרומם ולנשא את ראשם של ישראל 'שאו את ראש כל עדת בני ישראל', שיתעלו בקדושה. אומר **בעל התניא** זיע"א 'לגולגלותם' רומז לבחינה על שכלית, כגולגולת זו המקיפה את המוח ומסמלת בחינה שנעלית ממנו. 'שאו... לגולגלותם' העלו והביאו את ישראל לאהבה על שכלית 'אהבה רבה'.

ייחוס חשוב

'ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא' (א, ד). מבאר **רבי שלמה מרדומסק** זיע"א התורה אומרת אפילו האיש הפשוט יש לו ערך וחשיבות רבה, שכן הוא 'ראש לבית אבתיו' בן אברהם יצחק ויעקב.

לתת פתק לצדיק

'ויהיו כל פקודי בני ישראל' (א, מה). כתב **ה'אמרי אמת'** (ליקוטים). נהוג שכאשר חסידים מזכירים את עצמם לפני הרבי בכתב, הם מגישים לו 'פתקה' ובה השם והבקשות. כמקור למנהג זה מביאים ספרי חסידים את דברי **הרמב"ן** על הפסוק הנ"ל 'כי הבא לפני אבי כל הנביאים ואחיו קדוש ה', והוא נודע עליהם בשמו, יהיה לו בדבר זה זכות וחיים, כי בא בסוד ה' ובכתב בני ישראל וכו' כי ישימו עליהם עינם לטובה, יבקשו עליהם רחמים'.

השראת השכינה

'כל זכר מבן חודש ומעלה שנים ועשרים אלף' (ג, לט). מבאר **ה'עטורי תורה'** לפי שהלוויים חנו סביב למחנה שכינה, לפיכך העמידם הקב"ה על מספר זה, כי חז"ל אמרו אין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל.

כן יפרוץ

'כל זכר מבן חודש ומעלה שנים ועשרים אלף' (ג, לט). מבאר **הרמב"ן** שבט לוי היה הפחות במספרו מכל השבטים, מפני שבני ישראל, שהמצרים מיררו את חייהם בעבודה קשה כדי למעטם, הקב"ה היה מרבה אותם 'וכאשר יענו אותם, כן ירבה וכן יפרוץ'. ואולם בני שבט לוי, שלא היו בשעבוד מלאכת מצרים ובעבודת הפרך, היו פרים ורבים כדרך כל הארץ, ולא בריבוי ככל השבטים.

שלא יהיו למעמסה

'כל זכר מבן חודש ומעלה שנים ועשרים אלף' (ג, לט). מבאר **רבי יוסף דב מבריסק** זיע"א שבט לוי היה הקטן בשבטים, שלא יהיו למעמסה כבדה מדי, שהרי בני ישראל היו חייבים לפרנסם ולקיימם.

תפקיד ושליחות

'ואת משמרת בני ישראל' (ג, ח). מבאר **הרבי** כתב **רש"י** שכולן היו זקוקים לצורכי המקדש, אלא שהלוויים באים תחתיהם בשליחותם. ידוע הכלל שדבר שאדם אינו יכול לעשותו בעצמו, אין הוא יכול למנות שליח לעשותו בעבורו. מובן איפוא שכל יהודי ראוי לעבוד את עבודת הלוויים, שהרי הלוויים עשו עבודה זו כשלוחי הציבור.

אורות הכשרות

קדושים וטהורים', עי"ש באורך.

וזה עומק דברי הגמ' (ביצה לב, ב) אודות שבתאי מרינוס אשר הזדמן לבבל, וכשביקש מהם שילווהו ממון לסחורה ולא נתנו לו ואח"כ ביקש מזונות ולא נתנו לו, אמר: הללו מבני בניהם של ערב רב הם, שכן כתוב 'ונתן לך רחמים ורחמך' (דברים יג, יח) - כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו. וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו, עכת"ד. הרי לפנינו, שמידות האבות הק' מושרשים 'בטבע' נפשנו עד ש'בקצת יגיעה' נוכל להתעלות ולהשיגם כפשוטו ממש, והדברים מופלאים.

וכבר המשילו הדרשנים ענין זה, לאדם אחד שטיפס לפסגת הר האֶוֶרֶסְט אחרי מאמצים גדולים תוך כדי סיכון נועז ועיקש עד להגשמת המטרה הנכספת. והנה בהגיעו לשם, נדהם לפגוש ילד קטן המשחק לו להנאתו במרחבי הפסגה, ולתמיהתו היאך הצליח זה הקטן לטפס בצוקים החדים והמסוכנים, השיב הילד: 'אני נולדתי כאן, אתה הגעת לכאן'...!

ובחתימת מאמר זה, זימן השי"ת לידי את דבריו החדים והבהירים של רבינו ניסים (דרשות הר"ן, הדרוש החמישי), וזה לשונו: 'תכונות נפשיות נמשכות ומשתלשלות מאבות לבנים... לפי שאותן התכונות מתעברות ונמשכות בזרעם, הם כמו חולי הגוף ונקראים בספרי הרפואה חולאים תורשתיים... ולכן רוע תכונות אנשי כנען היה מתחייב שיהא נמשך לבניהם אחריהם', עי"ש.

פעם התלוננו בפני הרב מבריסק הגרי"ז זצ"ל, על אחד מבניו אשר לדבריהם השתהה לעזור במעשה חסד. דחה הרב את דבריהם על הסף, באומרו 'זו הוצאת דיבה'. לשאלת תלמידיו, מהיכן ידע זאת עד שדחה דבריהם על הסף. השיב, 'אבא היה מושלם במידת החסד, ובודאי שתכונה זו מוטבעת בצאצאיו'!

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב **יהודה דרעי**

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

דרושים משגיחי כשרות

לעבודה מיידית
בעלי נסיון למשרה מלאה/לחצי משרה
לפרטים יש לפנות
למחלקת הכשרות 08-6204026
או במייל:
y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הכשרות
הרב יעקב אטלן 054-9210545

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה לבעלי שמחה

על פי הוראת הרבנות הראשית לישראל

חל איסור מוחלט להכניס
כל מיני קינוחים למינהם
בר מתוקים / בר פירות / עוגות
עוגיות / פיצוחים / שתיה חריפה וכד'
ללא אישור כשרות חד פעמי
מטעם רבנות מוסמכת
ובתיאום עם משגיח הכשרות במקום

לפרטים נוספים ניתן לפנות למפקח ברים
הרב מיכאל כהן 054-4348736
או למחלקת הכשרות: 08-6204026
בברכת יאכלו עניים וישבעו
מחלקת הכשרות

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות חג השבועות

ש - האם צריך לאחר את תפילת ערבית וקידוש ליל שבועות, עד אחר צאת הכוכבים?

ת - אין לקדש על הכוס בליל שבועות, אלא לאחר צאת הכוכבים, כדי לקיים מה שנאמר שבע שבתות "תמימות" תהיינה. ומטעם זה יש אומרים, שיש לאחר גם תפילת ערבית עד צאת הכוכבים. אולם בשעת הדחק כגון במקום שהלילה מתאחר מאד, יש לסמוך על שיטת המקילים להתפלל ערבית ואף לקדש מבעוד יום. במה דברים אמורים בליל ראשון של שבועות, אך בלילה השני - לתושבי חו"ל הנוהגים יום טוב שני של גלויות, רשאים לכתחילה להתפלל ערבית ולקדש מבעוד יום.

ש - האם צריך להדליק נרות לכבוד החג כמו בערב שבת?

ת - כשם שיש מצוה להדליק נרות לכבוד שבת, כך יש מצוה להדליק נרות לכבוד החג. וצריך לברך "להדליק נר של יום טוב", ואם חל בשבת יברך "להדליק נר של שבת ויום טוב".

ש - מתי הוא זמן הדלקת הנר?

ת - יש המקפידות להדליק נרות מערב יום טוב, כמו בערב שבת. אולם כבר פשט המנהג להדליק נרות של יום טוב בהתקדש החג (מאש מוכנה), דהיינו אחר צאת הכוכבים. ועל כל פנים בליל יו"ט שני של גלויות, אין להדליק אלא לאחר צאת הכוכבים.

ש - נשים המדליקות נרות של יום טוב, האם יברכו גם ברכת "שהחיינו"?

ת - העיקר להלכה שאין אשה מברכת "שהחיינו" בזמן הדלקת הנרות, מפני שיוצאת ידי חובה בברכת שהחיינו שמברך בעלה בקידוש. ואולם אין למחות בידי נשים המברכות שהחיינו בהדלקה, ובלבד שיברכו אחר הדלקת נר אחד לפחות.

ש - האם צריך לפרוש מתשמיש המטה בליל שבועות?

ת - יש לפרוש מתשמיש המטה בליל שבועות, אלא אם כן הוא ליל טבילת האשה. ועל כל פנים אין זה אלא מידת חסידות, לפיכך מי שיצרו תוקפו ובא לידי הרהור, מותר לשמש גם אם אינו ליל טבילה.

ש - מי שהיה ער כל הלילה, האם יכול לברך ברכות השחר, או עדיף שישמע הברכות מאדם שישן?

ת - מנהג בני עדות המזרח לברך כל ברכות השחר כולל ברכות התורה, גם אם לא ישן כלל באותו הלילה, מלבד ברכת על נטילת ידיים וברכת אשר יצר. ואם הוצרך לנקביו, פשוט שמברך גם ברכת אשר יצר, אך אינו מברך על נטילת ידיים. ויש הנוהגים לשמוע ברכות התורה מפי אדם שישן באותו הלילה, אך אין לחוש לשיטה זו.

ש - האם צריך לעמוד בשעת קריאת עשרת הדברות?

ת - נהגו במקצת קהילות לעמוד בשעה שהחזן קורא בתורה את עשרת הדברות, וראוי לבטל מנהג זה. אולם אין לעורר מחלוקת בבית הכנסת עקב מנהג זה, אלא יש לנסות להסביר זאת בדרכי נועם. ואם העולה בתורה הוא אביו ורבו, יעמוד מיד בשעת עלייתו לתורה, שעל ידי כך ניכר שאינו עומד משום עשרת הדברות. ועל כל פנים אדם המתפלל בבית כנסת שרוב הציבור עומד בשעת קריאת עשרת הדברות, אינו רשאי לשבת מפני שנראה כמזלזל חלילה בקדושת עשרת הדברות. וטוב שיקדים לעמוד בתחילת הפרשה, או לכל הפחות בתחילת קריאת העולה של עשרת הדברות.

ש - כמה זמן צריך להמתין אחר אכילת גבינות קשות (צהובה וכדו') כדי לאכול בשר?

ת - גבינות קשות המצויות בזמננו (צהובה וכדו') אין צריך להמתין כלום אחריהם כדי לאכול בשר, ודי בקינוח והדחה. והמחמיר להמתין אחריהם לפחות שעה אחת, תבוא עליו ברכה.

ש - האם צריך להיות ער כל הלילה בליל שבועות?

ת - חסידים ראשונים היו ניעורים כל הלילה עד עלות השחר ועוסקים בתורה, וכבר פשט המנהג ברוב קהילות ישראל לעשות כן. והלימוד בלילה הזה יש בו תיקון גדול לנפש, וחכמי הקבלה הפליגו מאד בשבח הזוכה לעסוק בתורה בלילה הזה בלא שינה כלל, עד שהבטיחו שלא ימות ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא. ומי האיש אשר ישמע כזאת ויפנה לבו לבטלה בלילה הזה. וצריך להזהיר מאד בפני אותם אנשים המחללים את קדושת הלילה הזה בשיחת חולין בבית הכנסת, שיצא שכרם בהפסדם ומוטב שישנו בביתם מאשר יכשילו עצמם ואת הציבור.

ש - מדוע נקרא הלימוד בלילה הזה, "תיקון ליל שבועות"?

ת - מלבד תיקון הנפש שיש בו על פי הסוד, יש בו טעם גם לפי הפשט. מפני שבמעמד הר סיני היו ישראל ישנים כל הלילה, והוצרך הקב"ה להעיר אותם בקולות וברקים לקבל התורה כמבואר במדרש. לכך אנו צריכים לתקן זאת, על ידי הלימוד בלילה הזה בלא שינה.

ש - מהו סדר הלימוד בלילה הזה?

ת - ראוי לקבוע לימוד בציבור בלילה הזה עפ"י הסדר המתוקן מרבינו האר"י ז"ל, והוא "תיקון ליל שבועות" המודפס בספר קריאי מועד. אך אם לפי ראות עיני המורה טוב יותר להעיר את הציבור בלימוד גמ' או תרי"ג מצוות וכד', רשאי לעשות כן, מפני שיש לו על מי לסמוך. מלבד סדר משניות, שאין נכון ללמוד בהם בליל שבועות.

ש - האם טוב שגם הנשים ישתתפו בתיקון ליל שבועות?

ת - תיקון ליל שבועות מיועד לאנשים ולא לנשים.

ש - האם קריאת פרקי תהלים ביום חג השבועות, יש בה חשיבות יתירה משאר ימים?

ת - לימוד התהלים ביום חג השבועות הוא צורך גדול, מפני שבו נפטר דוד המלך ע"ה. ועל כן מנהג טוב נהגו בהרבה קהילות הקודש, שהציבור מתאסף בצהרי יום חג השבועות לקריאת כל ספר התהלים. ואשרי חלקו מי שזוכה ביום הזה, לעשות כן.

ש - האם יש מקור למנהג האוכלים בחג השבועות מאכלי חלב?

ת - ראשית ראוי להזכיר שבחג השבועות יש מצוה באכילת בשר ויין, כדי לקיים מצוות "ושמחת בחגך". וכמו כן מצווה לשמח את הנשים בבגדים ותכשיטים נאים, ואת הילדים הקטנים בקליות ואגוזים מגדנות וממתקים. ומנהג ישראל קדוש לאכול מאכלי דבש וחלב, מפני שהתורה נמשלה לדבש וחלב כמו שנאמר "דבש וחלב תחת לשונך", ומנהג ישראל תורה הוא.

ש - האם יש ענין לשטוח עשבים בבית הכנסת והבתים בחג השבועות?

ת - מנהג ישראל לשטוח עשבים בבית הכנסת והבתים, זכר למעמד מתן תורה שהיו שם עשבים סביב הר סיני, כמ"ש "הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא".

ש - האם יש זכות מיוחדת להכניס ספר תורה לבית הכנסת בחג השבועות, יותר משאר ימים?

ת - הנותן ספר תורה חדש לבית הכנסת ביום חג השבועות, הרי זה כאילו הקריב מנחה חדשה לה' - בזמנה, ומעלתו גדולה עד מאד.

בית דין צדק לענייני ממונות
שע"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א
נייד: 052-7670510

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן** שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

הבעל שם טוב בבית דין של מעלה

זמן רב חלם העשיר על ספר־התורה שיכתוב, אשר הידורו וקדושתו יעלו על כל ספרי־התורה האחרים. עשיר זה נהנה משני עולמות. הוא היה למדן מופלג, ספוג תורה ויראת־שמים, ומסר שיעורים מאלפים ברבים. כמו־כן התברך ביתו בעושר רב ובחיי הרחבה, אשר דבר לא חסר בהם.

נישא על כנפי חלומו ניגש העשיר לביצוע הדבר. הוא קנה עגלים מובחרים, שאותם שחט שוחט ירא־שמים. את בשרם חילק בין עניי העיר, ואת העורות מסר לידי מומחים, לעבדם לקלף בעבור כתיבת הספר.

הוא מצא סופר ידוע, מדקדק במצוות, אשר הסכים לגור בביתו ולכתוב בעבורו את ספר־התורה. תנאי התנה עמו, שיכתוב את ספר־התורה בקדושה ובטהרה, בכל ההידורים האפשריים, ובתמורה יובטחו פרנסתו ופרנסת בני־ביתו, עד סיום הכתיבה.

ספר־התורה הושלם בשעה טובה. במעמד מרשים כובדו כל גדולי העיר במילוי האותיות האחרונות, וספר־התורה, עטור מעיל משובץ באבנים יקרות, נישא על־ידי העשיר תחת חופה אל בית־הכנסת.

כל תושבי העיר הוזמנו להשתתף בסעודת המצווה. גם שואב המים הגיע בין הבאים ותפס את מקומו בקצה האולם. הלה, איש תם וישר, אשר התפרנס בקושי מעמל כפיו, לא היה תלמיד־חכם, אולם בכל עת היה אומר פרקי תהילים.

החלה הריחנית שלפניו עוררה את רעבונו, לאחר שכל היום לא בא אוכל אל פיו. הוא הביט כה וכה וראה כי נכבדי העיר עדיין מתמהמהים. לתומו חשב כי איש לא ישים לב אם ייטול את ידיו ויטעם מן החלה.

אולם בדיוק כאשר נטל את ידיו עבר העשיר במקום, ועיניו צדו את שואב המים הממהר להתחיל בסעודה. תחושה של יהירות עלתה בליבו, והוא קרא בזלזול לעבר האיש: "הדיוט, אין לך סבלנות להמתין עד שגדולי העיר ייטלו את ידיהם?! האומנם סבור אתה שבגלל אמירת התהילים שלך אתה זכאי לגשת ראשון לסעודה?!...".

מבוייש ונכלם הרכין שואב המים את ראשו, ומיד נשא את רגליו ויצא מן האולם. איש מן הנוכחים ואף העשיר עצמו לא שמו את ליבם לכך, ועד מהרה פתחו הכול בסעודה החגיגית.

שעת לילה מאוחרת. אחרוני האורחים כבר עזבו מזמן, והעשיר יושב לשיעורו הקבוע מול הגמרא. העייפות גוברת עליו, שמורות עיניו נעצמות, עוד רגע והוא כבר נתון בידי 'בעל החלומות'...

רוח חזקה נושאת אותו פתאום הרחק, ומפילה אותו אי־שם, בחבטה על הקרקע. אימה משתלטת עליו, בראותו שהוא נמצא בלב מדבר שומם. הוא מנסה לקום, אך כל איבריו כואבים מהנפילה. בכל־זאת הוא מתחיל להלך, עד שהוא רואה מרחוק בית מואר. הוא מתקרב אל הבית, אך חושש להיכנס, שמא דיירי אינם אנשים הגונים.

פתאום הוא שומע קול קורא מתוך הבית: "פנו דרך לדוד המלך, ברוך הבא דוד המלך". לאחר רגע נשמע שוב הקול: "פנו דרך לבעל־שם־טוב, ברוך הבא הבעש"ט".

ופתאום כל איבריו נעשים חידודין־חידודין. הקול נשמע שוב: "מיהו האיש העומד בחוץ, לשם מה הביאוהו לכאן?". ואז הוא שומע את קולו של דוד המלך עונה: "אני הבאתיו לדין, ורבי ישראל בעל־שם־טוב יבוא ויהיה סנגורו".

העשיר מבין כי הוא עומד לפני בית־הדין של מעלה. דוד המלך מתחיל לטעון: "כל ימיי התפללתי שאמירת תהילים תהיה חשובה לפני הקב"ה כסוגיות חמורות שבתורה, עד שהקב"ה הבטיחני שכל מי שיעוסק בפרקי תהילים, כאילו הוא עוסק בנגעים ואהלות; והנה בא אדם זה וביזה ברבים איש פשוט, שואב־מים, בגלל אמירת התהילים שלו"...

פתח זקן בית־הדין ואמר: "דינו של אי זה מיתה בידי שמים, אך תחילה עלינו לשמוע מה יש לרבי ישראל בעש"ט לסנגר עליו".

פתח הבעש"ט ואמר: "הדין אמת ונכון, אך בדרך זו לא יתקדש שם ה' בעולם, ולא יֵדעו את קדושת אמירת תהילים. אדרבה, יש לתת לאיש בחירה, לקבל עליו דין שמים או שהוא מוכן לערוך סעודה שנייה, שלא תיפול בכבודה מהסעודה הראשונה, ולספר באוזני כל בני העיר את אשר ראה כאן הלילה, ולבקש את סליחתו של שואב המים".

בית־הדין קיבל את דברי הבעש"ט. שליח בית־הדין יצא אל מחוץ לבית למסור לעשיר את ההחלטה, ולקבל את תשובתו. בחיל וברעדה ענה העשיר כי הוא מקבל עליו את הבזירה השנייה, ומיד יעשה זאת.

כשזיעה קרה מכסה את גופו התעורר העשיר אל מול דף הגמרא, נרעש ונפחד כולו. בבוקר לא התמהמה וביקש להזמין את כל תושבי העיר לסעודה שנייה, ובסעודה יספר את סיבת הדבר.

מגדולי העיר ועד אנשים פשוטים, ובהם גם שואב המים, הגיעו לסעודה הגדולה. העשיר פתח וסיפר את חלומו הנורא, ובהתרגשות פנה אל שואב המים וביקש את סליחתו.

למחרת עשה העשיר את דרכו למז'יבוז', לפגוש את מי שלימד עליו זכות בבית־הדין של מעלה. כשנכנס לחדרו של הבעש"ט וראה את פניו, נפל מתעלף. כאשר התעורר ורצה לספר את כל הסיפור, הפסיקו הבעש"ט ואמר: "הלוא כבר ראיתיך"...

מאז לא זזה ידו מידו של הבעש"ט, הוא נעשה חסיד בלב ונפש ובכל דבר נהג על־פי עצתו.

ברכות מאליפות

ברגשי כבוד וגיל הננו לשגר את ברכותינו הלבביות לכבוד מורנו ורבנו הדגול והנערץ מקים עולה של תורה בעירנו הק'
ראש וראשון לכל דבר שבקדושה
אביר הרועים ומרביץ תורה לעדרים

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר שבע
ולרעייתו הדגולה אשת חיל עטרת בעלה
הרבנית מרים דרעי תליט"א
ולחתנם הנכבד והנעלה הדומ"צ
הרה"ג עובד דניאל צמח שליט"א
ולרעיתו מנב"ת איילת תחי'
לרגל השמחה השורה במעונם

בהולדת הנכד \ הבן **שמעון** בשעטו"מ
יה"ר שיזכו לגדלו לתורה,למצוות
לחופה ולמעש"ט..

המברכים מעומקא דליבא

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

שלמה אוחיון
מזכיר המועצה הדתית

רבני השכונות והקהילות
עובדי הרבנות והמועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה לקראת חג השבועות

ידע הציבור להזהר!

בכל המקומות שמוכרים דברי מאפה חלבי וגם פרווה חייבת להיות הפרדה מוחלטת בתבניות ובמלקחיים וכו'

במידה וראיתם מקום אשר עומד תחת פיקוחינו ואינו נוהר בהפרדה מוחלטת.
נא להודיע לרב שלמה ברששת
טל: 052-6526606

לשאלת רבים

הננו להודיע לפונים הרבים אשר ביקשו את חוות דעתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד באר-שבע
מו"ר הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

אודות תערובת ג'לטין להכנת עוגות גבינה.
להלן תשובת כב' הרב שליט"א:
מותר להכין עוגת גבינה עם ג'לטין. ובלבד שמקור הג'לטין הוא מדגים ולא מבשר. וגם נושא תווית כשרות מרבנות מוסמכת. ואין בזה חשש תערובת דגים עם גבינה גם לספרדים המחמירים בזה.

בברכת יאכלו עניים וישבעו
לשכת רב העיר

שבת שלום!

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימי ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.